2) Сана чрез войводи.

Войско, собир. мъжко.

Войковица чрез на войка

Войковичин, а, о, — и (чет) що е на войковица, от войковица. — У войковичини двата чивде войковица и поледица.

Войнушица невлачуща дори и несъществуваща душа, погрешно взета от Дювернуа в вместо бойни — мия и изтъкувана боева. Вукерия.

Воинъ (чет) вж войник и войно, който служи в войската, ратник.

Война (сега) 1) четиригодишен действия между два народа 2) сега нови взета значение на армия, орудия, войска, 3) бозгунщук, орудунук, военно време.

Войник (чет), воин, солдат. 2) разпрострено служащ като воин в турската войска християнин, а после прехвърлят да служи на конете в големите села и градове и войниците в гайдин и байрактар от лодка.

Войнишки (чет) а, о
Войнички (чет) а, о.
Войнически (чет) а, о
много от писачи
{ Вземат участие в всеобщо, по-голяма или по-малка война, войски, }
които не толкоз право, прямо по значение е на войниците, войски а не войнствен. Войнишко сър це Светославово. Р. 35. не вярно. Войнишки духи да облече. Р. 50. Скроил по духовойнично Т. 333, уредено. Войнически в ним по ходи Врем. Войническа слава. М. 1874. р. 111, по-добро. Войнишки (сега) употребено като синоним на войнишка. З. 213.

Войно, от войн взело значение на мъж, старец и особено младоженик. Ми се чуфди, мамеле, войно ми е изпратил. Ч. 46. Янка доброянка, сноши Дунка дошла, сноши свекърбила... а от сутра Янка младичко си войно... а Янка му думе: добай, войно, добай. Сбор. слав. Стойковото бурче сноши довечало, сноши свекърва било... и стойна гомило, Стойна свойго война. Сбор. слав. вор. Люмко, момък.

Войнство (сто) неупотребимо в говорим език, войски, войско, а на военна служба.

Войнски (чет) а, о, чрез на войник.
Войнски нар. по военному.
Войнствен, на, но, — и (чет), що има, чрез борник, ведящо голям брой войни.
Войнствено от военна сила.

Войводица (сто) дом, домак на войвода, воевода, управляющий.
Войводин и войводов принадлежащ воевода.
Войводски, а, о, — и (чет) от воевода

ГРАДСКИ АРХИВ * СОФИЯ *